

Scénář k rozhlasové reportáži – ZŠ Vyškov, Morávková 40, p.o.

VERONIKA SILNICOVÁ: *Paní Irena Bláhová se narodila 24. září 1931 v Plzni. Její vzpomínky na rodné město naplňuje šťastné dětství, ale také zážitky z rušných plzeňských ulic, kterých se jako malé děvče bála.*

IRENA BLÁHOVÁ: To byli takoví jako reklamní panáci z papíru udělaný, v nich byl člověk, který tam měl jenom dírky na oči, aby viděl a byly mu vidět jenom boty. Tak těch jsem se bála, protože to byly chodící reklamy. Všude kolem dokola toho válce byly všelijaký plakáty a já jsem nevěděla, co si o tom mám myslet, když to chodí po těch chodnících, bylo toho hodně.

VIKTORIE GROŠKOVÁ: *Válečná léta strávila rodina v Unhošti. Každý válku prožíval jinak, ale podmínky se změnilo pro všechny. V období Protektorátu Čechy a Morava se objevila městská legenda o podivném člověku zvaném PĚRÁK.*

IRENA BLÁHOVÁ: To bylo ke konci války, o kterém se říkalo, že to je člověk, kterej má na nohách velký péra, tak velký a silný, že dokáže přeskokovat domy. A on opravdu měl přeskokovat přes zahrady a přes domy a roznášet všelijaký zprávy o tom, jak ta válka vypadá, jak ti Němci už prohrávají.

NIKOLA MAŽENSKÁ: *Po osvobození českých zemí došlo k povolení činnosti spolků SKAUT a SOKOL. Právě zde se paní Irena seznámila se svým budoucím manželem Rudolfem. Postupně se jim narodily čtyři děti. Její velkou láskou se stalo učitelské povolání. Rozhodla se, že začne studovat pedagogickou fakultu.*

IRENA BLÁHOVÁ: V rádiu jsem poslouchala nějaký pořad, kde nějaký mládežník to byl určitě a byl to nějaký spisovatel, kterej tam mluvil o tom, jak je důležitý, aby člověk se nespokojil s tím, co má, ale aby dokázal jít dál nějak, prostě jo, nějak pro ten život udělat něco dalšího, aby nezůstal na místě. A on mně tak promluvil do srdce, já jsem si řekla, já musím ještě studovat, já chci na druhý stupeň.

NIKOLA REICHELTOVÁ: *Rok 1968 vyvolal ve všech velké nadšení z uvolnění komunismu. Naše pamětnice se aktivně přidala ke skupině, která prosazovala demokracii. Příjezd ruských tanků však znamenal velké zklamání.*

IRENA BLÁHOVÁ: Napsala jsem spolu s dvěma učitelama ještě článek do novin s nápisem „Demokracie do Vyškova nezasáhne?“. No, a protože my jsme se zapojili, já i manžel do té obrody takový, tak jsme byli oba teda vyhození z místa – já z kantořiny a manžel od vojáků, hledali jsme místo.

JESSICA FIOOLE: *Irena Bláhová začala pracovat jako fakturantka později jako aranžérka, její manžel Rudolf jako řidič. Ke své milované kantořině se mohla vrátit až v důchodovém věku. Po sametové revoluci se ona i její manžel aktivně věnovali práci ve Skautu.*

IRENA BLÁHOVÁ: Největší můj dojem, kdy jsem se cítila dá se říct vyloženě blažená, ne šťastná, ale blažená, byl, když jsem slavila devadesátý narozeniny. Bylo to loni, a když jsme se celá rodina sešli, tak to byl pro mě, no to jsem asi nikdy nezažila takovej pocit, no prostě blaženost taková, že to se nedá říct ani štěstí, protože štěstí máte, když najdete ztracený klíč třeba, že jo, nebo tak, ale to byl pocit, že nejsem zbytečná, že my jsme se vlastně s manželem vzali dva a najednou jsme taková obrovská rodina.